

Kalem İle Dostluk

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 13 Nisan 2014

Ey şair!

Ne büyük sevincindir kalem ile dostluğun, dans ettirsin harfleri yüreğinle
Durmak bilmeyen yürek sesin kıvanç dolar; harfler heceye, heceler sözlere döndüğünde
Bahanendir ay vurunca pencerene
Irgatı olursun gecenin
Dindi mi gündüzün çığırkan yankıları baş başa kalırsın şiirlerinle...

Ey şair!

Mehtaplı gecelerde
Denizlerin dağlara dokunduğu gibi toprağın tutsaklığından kurtulur deniz olursun
İç sesin özgürce güneş olup doğar geceye uçsuz bucaksız okyanuslarda yıldızlarla konuşursun
An dolu geçer
Söküp atarsın yüreğinden usulca dünya hallerini
Umurunda değildir vesveseli yarınlara
Aşkın elpençe divandır karşında
Elinden tutup kaldırırısın semaya doğru...

Ey şair!

Sen ki aşansın hudutlarını
Fırat'ın, Dicle'nin kıyısında bir gözcü olansın bazen
Ve çöllerin ovaların gezginisin
Huzur bulursun bulutlarda
Masmavi olursun ezilmiş çocuklarla konuşurken
Ellerinden tutmak istersin kaleminle
Aç anaların aç bebeleri damla damla emzirmesine yanıp
Yakarırısın Tanrı'ya kurtarsın diye
Sonra gömersin yüreğine
Emanet ederek göklerin meltemlerine
Ya da cennetin meleklerine...

Ey şair!

Aldırma gönül dersin Sinop'da
Diyarbakır'da, Eskişehir'de
Nasıl aldırmayacaksa gönül
Haykırırsın "Eşkiya Dünya'ya Hükümdar Olmaz" diye
Tırnakların sökölür, yağlı boya içirirler işkence odalarında
Sırtına binip gezerler dünyanın yükünden fazla
Anandan emdiğin süt burnundan gelir defalarca
Darağacı olursun, Deniz olursun, Yusuf olursun, Hüseyin olursun
Mumlar yakarsın Uğur'una
Karlı Ankara sabahlarında...

Ey şair!

Aşk şiirlerinedir insanların rağbeti
Ağız kalabalığı yapan sevda dizelerine
Sende neler yazmadın mı sevdiğin gündün beri?
İlahi bir varlık yaratmadın mı içine düşen ateşten?
Ah insanlar! "Öylesine geniş ki yüreğim
Geceler boyu bir rüzgar olurum
Yıldızları tutar taç yaparım sevdiğime
Şafakları kucaklarım onun için"
Bir yağmur kıvamında ağlar
Şimşek olurum penceresinde...

Ey şair!

Daha neler var geniş yelpazende, bakarsın geçmişine acıyla titreyerek dönersin güne
Bir hilal vurur akan kanların üstüne
Bayrak olur Millet'ine parlayan bir yıldızla buluşunca
Salınırsın gönderde al rengiyle
Ve
Gözlerin dolar bugüne döndüğünde
Çanakkale olursun şehitlerinle
İzmir olursun Hasan Tahsin'lerle
Sarıkamış olursun, açlıktan ve soğuktan düşersin yere
Doksan bin askerin buruk öyküsüyle
Hayflanırsın kıymetini bilmeyenlere...

Ey şair!

Güler sana o tatlı sevimli ihtiyarlar
Yaz derler yaz, bir de yukarıda Allah var
Bir ney sesi duyarsın aniden
Mevlana olursun, Yunus olursun tasavvuf tadında
Bir buğudur artık bakışların
Kurban olursun kalbi temiz insanlara
Bir güneş doğar kalbine
Haddin olmasa da yazarsın yüce Rabb'ine...

Ey şair!

Sevinçle geldiğin dünyadan
Sevinçle gitmek olmalı kalemin özü
Değiştiremesende düzeni, yazarsın düzensizliğe
Açlığa, yoksulluğa, haksızlığa, yolsuzluğa
Bir gün toz olup gideceğin dünyadan
Alnının akıyla gitmek için
Pervane olursun ateşlerin etrafında
Çocukların geleceğini güneşe akıtmak uğruna
"Sevinçten göklerde uçmasa da düşüncelerin"
An gelir kaparsın gözlerini bir şeyler bırakmanın hazıyla...

Şiir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN